

PREEK KRIJTBURG ZONDAG, 25 APRIL 2021
over Johannes 10, 11 – 18.

Gregory Brenninkmeijer SJ

Ruim 'n week geleden zullen velen van ons getuige geweest zijn van de uitvaart van Prins Philip, de Hertog van Edinburgh. Dat was tegelijk droevig én schitterend. Alles moest perfect zijn voor deze hogelijk gewaardeerde mens. Op het altaar in de kapel van Windsor Castle lagen zijn eretekenen uitgestald, de versierselen behorend bij de ordes waarvan hij lid was. De belangrijkste daarvan is de beroemde “Orde van de Kousenband” die helemaal paste bij deze prins. Het motto en doel van die orde is namelijk: “Ich Dien” of tewel “Ik dien”. Dat heeft Prins Philip heel zijn leven gedaan. Hij diende zijn echtgenote, de koningin. Zijn eigen carrière gaf hij op om de rots aan haar zijde te zijn. Hij diende zijn land en zijn volk dat hem zijn dienst met grote dank en bewondering heeft vergolden.

Vandaag, dierbare vrienden en vriendinnen, vieren we de zondag van de Goede Herder. Jezus zegt over zichzelf: “Ik ben de goede herder!” Dat was een beeld dat alom bekend was in Bijbelse tijden. De profeten hebben het aangekondigd: Eens zou God zelf zijn volk komen leiden, de schapen van zijn kudde in veiligheid brengen. In ons land hebben we nog tien of twaalf kuddes met hun herders. Dat zijn mannen of vrouwen die dat beroep niet hebben gekozen om het geweldige salaris. Zij kozen dit omdat ze van schapen houden, voor hun welzijn willen zorgen en hun kudde willen dienen. Zij houden van de natuur in zon en in regen, én van de vrijheid die ze genieten. Hun loon is de trouw van hun schapen en de schoonheid van de natuur die hen omgeeft.

“Ik ben de Goede Herder!” zegt Jezus, omdat Hij als een herder geleefd heeft. Heel zijn openbare leven trok Hij door het land. Hij praatte met mensen, genas hun zieken, troostte de armen, en wie honger had vond bij Hem voedsel. Ook was Hij niet op een groot salaris uit, maar Hij diende de mensen uit liefde, én om de wil te doen van zijn hemelse Vader. De meesten die Hij genas waren gelukkig en dankbaar. Zijn vrienden bewonderden Hem. Maar zijn grootste beloning was ongetwijfeld de nooit aflatende liefde van zijn Vader, die Hem had gezonden, niet om gediend te worden, maar om te dienen.

Vandaag vieren we ook 'Roepingenzondag'. We moeten volhardend bidden dat God ons veel goede herders mag zenden. We hebben een groot tekort aan priesters, diakens, religieuzen en vrijwilligers van allerlei soort om onze kerk overeind te houden. Maar er is ook grote nood aan onderwijzers en leraren, aan verpleegsters en ziekenhuispersoneel. Er is gewoon een voortdurend tekort aan werkers die eerder hun naasten willen dienen dan dat topsalaris opstrijken. Dat soort loopbanen noemen we 'roepingen', omdat ze niet gemotiveerd worden door wat ze aan geld opbrengen of wat ze aan aanzien of invloed genereren in de samenleving, maar omdat ze diep menselijke en geestelijke voldoening geven in de dienst van de medemens. Mensen ervaren hun baan als een roeping en willen aan die roeping naar best vermogen beantwoorden.

Ik kan natuurlijk alleen maar voor mezelf spreken. Ik ben geen priester of jezuïet geworden omdat ik ooit een stem heb gehoord die mij riep: 'Hi Gregory, Ik wil dat jij priester wordt.' Nee, het voorbeeld van anderen heeft mij die weg gewezen. Ik ben geboren in een

katholieke familie en het geloof was van jongs af aan een deel van mijn leven. Verhalen over heiligen, of van missionarissen en andere inspirerende personen deden mij verlangen te worden zoals zij. En ik heb nooit spijt gehad van mijn keus voor dit leven. Ik moet wel zeggen dat het allemaal heel anders gelopen is dan ik me had voorgesteld, beter, spannender. Mensen denken dat het heel erg moeilijk moet zijn om celibatair te leven. Soms is het dat ook. Maar ik ben er al lang achter dat gehuwd zijn ook niet altijd gemakkelijk is. Het loon is verbazingwekkend groot gebleken. Het vertrouwen dat mensen schenken, de dank die je mag ervaren. Als ik na een echte biecht in Gods naam de absolutie mag geven en de opluchting zie op een gezicht en de vreugde zie stralen in iemands ogen, dan weet ik dat ik weer getuige ben geweest van een wonder. Een zieke zalven en ervaren dat dat soms ontspanning brengt, helpt los te laten en vrede schenkt, dat geeft ongekende voldoening. Op weg naar huis juich ik soms voor de Heer, die door mijn woorden en handen, door mijn eenvoudig dienstbetoon, steeds weer wonderen van genade verricht. Dat loon is met geen goud te betalen.

Een paar jaar was ik leraar op een middelbare school. Dat was helemaal geen succes. Maar het was heerlijk om te zien dat de vele talenten van jonge mensen tot ontwikkeling kwamen. Zien dat ze uitgroeien tot echte persoonlijkheden. Dat was een grotere beloning dan het enige salaris dat ik daar ooit bij heb verdiend. En wat 'n vreugde als een van je leerlingen je jaren later vraagt om zijn of haar huwelijk in te zegenen.

In deze tijden van corona zien we regelmatig verpleegsters verschijnen op TV. Ze vertellen dat hun beroep hard werken en lange uren vraagt en dat ze regelmatig veel stress ervaren. Maar je ziet ook altijd trots in hun ogen en de overtuiging dat hun dienstbetoon wezenlijk is en vaak leven gevend. Het is hun roeping, en hun loon zit hem zeker niet op de eerste plaats in het salaris dat zij verdienen. Hun beloning zien zij in de ogen van hun patiënten, en in de gezondheid die mede door hun dienst terugkeert in een vader, een moeder, een kind of een geliefde.

U en ik, dierbare vriendinnen en vrienden, zijn hopelijk omgeven door mensen, die door hun diensten, betaald of vrijwillig verleend, het leven dragelijk maken, de moeite waard en soms een grote vreugde. Denk alleen maar eens aan de vrijwilligers van onze Krijtberg-gemeenschap. De akolieten en lectoren, de mevrouw die voor de bloemen zorgt, de musici. De stewards die u bij de ingang verwelkomen. We hebben zelfs een team vrijwilligers die op vrijdagmiddag de kerk komen schoonmaken. Dat team kan trouwens best wat uitbreiding gebruiken. Het dienstbetoon van hen allen maakt dat deze kerk een huis van gebed kan zijn waar u uitgenodigd bent om samen te komen rond onze Heer week in week uit. En hun loon...? Uw aanwezigheid, elk vriendelijk woord, én de Goede God die ons een voorbeeld gaf als Goede Herder. En eens zal Hij tot ieder van zijn dienaressen en dienaren zeggen: "Wat jij gedaan hebt voor een van die minste van mijn broeders en zusters, dat heb je voor Mij gedaan. Kom binnen in de vreugde van uw Heer". Amen.